

Af landbrugsministeren (Tørnæs).
(Fremsat 18/1 90).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Bjørn Westh (S):

Det er et interessant forslag, ikke mindst når man har fulgt debatten mellem Venstre og Konservative i aviserne.

Jeg skal ikke beskæftige mig så meget med kapitel 3 her – det kan vi se på i udvalget – men se lidt på kapitel 1 og kapitel 2.

Kapitel 1 drejer sig om administration og markedsordninger m.v. I det er der nogle bemyndigelser, som gør, at ministeren umiddelbart kan sætte forskellige vedtagelser i EF i kraft herhjemme, priser og andet.

Det er nok naturligt og nødvendigt, at der er sådanne bemyndigelsesbestemmelser, men jeg vil gerne sige til ministeren, at det er vores opfattelse, at sådanne bemyndigelser skal bruges med en vis forsigtighed. De skal ikke bruges til at koble Folketinget ud af vigtige beslutninger.

Jeg finder f.eks., at den meget store, omfattende, økonomisk betydningsfulde mælkeordning, vi har med kvoter og en masse tilknyttede regler, der er af kolossalt stor økonomisk betydning, burde have været drøftet noget mere i Folketinget, end den er blevet. De regler, den skal administreres efter, burde have været drøftet i Folketinget.

Folketinget bliver somme tider af landbrugsministeren bedt om at tage stilling til småproblemer, f.eks. bekæmpelse af mosegrise i frikommuner, men er ikke blevet spurgt om noget så betydningsfuldt som mælkeordningen.

Vi vil derfor se nøje på, om de bemyndigelser, der er i denne lov, ikke burde indskrænkes, så Folketinget i større udstrækning bliver inddraget i arbejdet.

Udnyttelsen af bemyndigelserne bør i det mindste sikres således, at de ikke er mere vidtgående end de mandater, der har været givet i Markedsudvalget.

Vedrørende kapitel 2 synes vi, det er rigtigt, at landbrugserhvervet, levnedsmiddelindustrien, løser mange opgaver i fællesskab, det være sig udvikling af nye maskiner, ny teknologi til slagterierne, forskning, fælles markedsføring, forbedring af arbejdsmiljøforhold og lignende.

Vi synes også, det er rimeligt, at alle er med til at finansiere det, at de fælles goder også finansieres fælles. Der er efter vores mening brugt for lidt f.eks. på produktudvikling, forskning, markedsføring. Derfor siger vi ja til, at der opkræves produktionsafgifter. Det er dog også klart, at vi synes, at pengene i fondene skal administreres sådan, at f.eks. Rigsrevisionen og statsrevisorerne ikke kan sætte en finger på anvendelse af midlerne. Det vil vi søge at sikre ved behandlingen af denne lov.

Ifølge lovforslaget ændres § 2-udvalgenes bemyndigelser og beføjelser, og det er måske naturligt, på den måde lovforslaget er bygget op. Men jeg vil så pege på, at det så også måtte være naturligt, at medarbejderne på de forskellige slagterier, mejerier og andre steder bliver inddraget i bestyrelserne for produktionsafgiftsfondene.

Med hensyn til den amtskommunale grundskyld, der tilbageføres til landbruget, promilleafgiftspengene, vil jeg gøre opmærksom på, at forudsætningen for denne ordning var, at pengene blev anvendt til fremme af den animalske produktion, fordi der her er mest beskæftigelse og det hårdeste arbejde, og fordi der her er mulighed for den største værditilvækst. Forudsætningen om, at disse penge skal gå til støtte for den animalske produktion, bør fortsat gælde. Vi støtter kun disse midlers anvendelse, hvis det bliver opretholdt, at det er den animalske produktion, der skal have glæde af disse midler.

Rønholt (KF):

Det kommer nok ikke overraskende, at Det Konservative Folkeparti ikke er begejstret for bemyndigelseslove af denne art, der giver landbrugets organisationer ret til at tvangsopkræve penge ud af landbrugets produktion. Jeg må tilstå, at jeg har vanskeligt ved at forestille mig, at et lovforslag af denne art i dag kunne passere et østeuropæisk parlament.

Det undrer mig derimod ikke så meget, at Socialdemokratiet er nødt til at forsvare lovforslaget, når man ser tilbage på sidste uges håndtering af HT-konflikten. Der er en vis konsekvens og sammenhæng i disse to ting.

Berlingske Tidende kaldte dette lovforslag i en leder den 16. januar for statslig tvang og barnepigementalitet. Børsen har i to uger rettet en hård kritik af administrationen og anvendelsen